

[Orla Møller.]

tigt, for der vil altid være mulighed for at have en anden opfattelse af, hvordan prioriteringen skulle have fundet sted. Der er i hvert fald på dette område stadig nogle ting, som danner baggrund for kritik.

Når det er sagt, skal jeg gerne lige ud og så direkte og så stærkt som gør sig, at der er et kolossalt fremskridt i, at denne meget store bevilling nu gives, så man kan komme i gang med at forbedre undervisningsfaciliteterne på dette område. Det skal selvfølgelig ikke skjules af nogle få kritiske kommentarer.

Johan Philipsen: Jeg kunne for så vidt godt undlade at svare, og jeg bestrider ikke hr. Orla Møllers ret til at betegne min tale med ord, som ud fra hans sindelag forekommer rigtige. Men med hensyn til brug af folketingets talerstol agter jeg at henholde mig til, hvad formanden vil tillade mig at sige.

Det, der er kernen i denne sag, hr. Orla Møller, er jo, at vi går ind i en periode, hvor man vil udvide antallet af lærere og studenter i et tempo, der efter min vurdering er stærkt nok, hvis vi ellers skal fastholde kvaliteten af undervisningen. Det hele udvalgsarbejde og besigtigelsen på stedet viste alle udvalgsmedlemmer, at denne beslutning sagligt er stærk og rigtig. Hvis vor vurdering er forkert, kan man på et senere tidspunkt, når det måtte være rigtigt, vende tilbage til den oprindelige plan. Men jeg kan ikke med min bedste vilje se, at der i denne sag er blot antydning af mulighed for kritik af den så forfulgte undervisningsminister.

Formanden: Jeg har lyst til at sige, at efter forretningsordenen er personlig tiltale ikke tilladt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om lægevidenskabelig studenterundervisning på hospitaler under Københavns hospitalsvæsen og Københavns amts sygehusvæsen.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 59) findes i tidenden sp. 2283, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 807).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Orla Møller: Indtil i aftes kl. 18 mente jeg, at vi i udvalget havde fået bygget en forholdsvis rimelig og godt sejlede ark, som vi kunne søsætte i dag. Jeg syntes, at der med det forslag, vi har arbejdet med, er skabt gode muligheder for, at man kan løse problemet omkring lægeskolerne, ikke bare for Københavns vedkommende, men med den ændring af lovforslagets titel, der er foreslået, for hele landet. Selvfølgelig er der problemer tilbage. Der er bl. a. det problem tilbage, om tre lægeskoler i København er tilstrækkeligt. Der er også det problem tilbage, om vi ikke, når det drejer sig om forholdene uden for Københavnsområdet, trænger til en undersøgelse af, hvordan disse forhold nærmere skal klares.

Men det, der blev bomben under arken — eller måske forsageren eller fuseren — var en henvendelse, som udvalget fik i aftes fra Den alm. danske Lægeforening. Der siges i denne henvendelse nogle temmelig stærke ting, som det bliver nødvendigt at tage op i et møde her efter anden behandling. Man påstår i henvendelsen, at der i de udregninger, som ministeriet har foretaget, simpelt hen ikke tages relevante hensyn til den arbejdsbyrde, som lægerne på hospitalerne i øvrigt har, og at det vil komme til at betyde, at den bevillingsmæssige og arbejdsmæssige baggrund for forslaget bliver en fundstændig anden. Det må vi naturligvis have kigget noget nærmere på.